

κατὰ, εἶτα δὲ κατὰ τὰς δύο ἢ τρεῖς τοῦ δισταγμοῦ ἡμέρας ἄς σημειῶ εἰς τὴν οἰκειάν στήλην τὰ ὑπὲρ ἢ κατὰ ἐπιχειρήματα, καθ' ὅσον ἔρχονται εἰς τὸ πνεῦμά του. Ἄφ' οὗ δὲ συνενώρη αὐτὰ ὑπὸ τὰ ὄμματά του οὕτω, ἄς προπαθήσῃ νὰ τὰ ἐκτιμήσῃ κατ' ἀξίαν, καὶ εἶτα ἄς ἐξαιλέψῃ τοὺς ἀντανακρουμένους λόγους, οἵτινες ἔχουσι ἴσην ἀξίαν. Ἄν εὐρίσκη ἓνα λόγον ὑπὲρ ἐξισούμενον πρὸς δύο κατὰ, ἄς ἐξαιλέψῃ τοὺς τρεῖς. Ἄν δύο λόγοι κατὰ ἐξισοῦνται πρὸς τρεῖς λόγους ὑπὲρ, ἄς ἐξαιλέψῃ τοὺς πέντε. Οὕτω δὲ θέλει εὐρῆ πρὸς ποῖον μέρος δέον νὰ κλινῇ ἢ πλάστιγξ. Καὶ ἂν μετὰ μιᾶς ἢ δύο ἡμερῶν ἀνακωχὴν οὐδὲν ἄξιον λόγου ἐπιχειρήμα ὑπὲρ ἢ κατὰ παρουσιασθῇ, κατὰ δὴλον εἶνε τὸ ἀποφασιστέον. Εἰ καὶ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐκτιμήσῃ τις μετ' ἀλγεβρικῆς ἀκριβείας τοὺς ὑπὲρ ἢ κατὰ λόγους, ἐν τούτοις νομίζω ὅτι ὅταν παρατάξῃ, συγκρίνῃ πάντας τοὺς λόγους, θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐξενέγκῃ λελογισμένην ἀπόφασιν. Πραγματικῶς ἐγὼ ὠφελήθην πολὺ μεταχειρισθεὶς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἐξισώσεως, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἐπικληθῇ Ἑθικὴ Ἄλγεβρα.»

Ἡ τοιαύτη μέθοδος, ἐπάγεται ὁ συγγραφεὺς ἐξ οὗ ἐραυρίζομεθα τ' ἀνωτέρω, ἂν διὰ τινων τεχνητῶν μεθόδων βοηθῇ τὸ πνεῦμα εἰς τὴν μόρφωσιν γνώμης τινός, δὲν εἶνε ἀξία περιφρονήσεως. Τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα δὲν θὰ ἐξετέλει τὰς προόδους δι' ἄς ἐναθρονόμεθα σήμερον ἄνευ τῆς βοηθείας τοιούτων μέσων. Τηλικαύτην δ' ἔχω περὶ τοῦτου πεποιθήσιν, ὥστε θὰ προτείνω κ' ἐγὼ ἄλλην τινὰ μέθοδον ὅπως ἀποφασίζῃ τις περὶ τοῦ πρακτέου ἐν δυσχερέσει περιστάσει. Ἡ μέθοδος αὕτη προσιδιάζει εἰς τὴν ἀδυναμίαν ἡμῶν, εἰς τὴν ὀλιγίστην ἀντίστασιν ἣν ἀντιτάττομεν κατὰ τοῦ τελευταίου παρουσιαζομένου ἐπιχειρήματος.

Ἵποθέτω ὅτι ἔχομεν χρόνον τινὰ ὅπως ἀποφασίσωμεν πότερον ἐκ δύο τινῶν νὰ πράξωμεν, ἄς εἴπωμεν ἓνα μῆνα τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν, καὶ ὅτι ἐκάστην ἡμέραν σχηματίζομεν ἀντιφατικὰς περὶ τοῦ πρακτέου ἰδέας. Δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν ἐξισωτικὴν μέθοδον τοῦ Φραγκλίνου, ἣτις ἔχει τὰ ἰδιαιτέρα αὐτῆς πλεονεκτήματα ἀνεξαρτήτως τῆς γενικῆς μεθόδου. Τὸ κατ' ἐμὲ ἐπεθύμου ἐκάστην ἐσπέραν νὰ ἐνθυμώμεθα τὴν ἐντύπωσιν τῆς ἡμέρας καὶ καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῆς ἐνδιασκέψεως νὰ διατηρῶμεν τὴν ἀνάμνησιν ταύτην. Θὰ συμβῇ ἡμέρας τινὰς νὰ ἐπέλθωσιν εἰς τὸ πνεῦμα ἡμῶν ἐπιχειρήματά τινα, τὰς δ' ἀκολουθοῦς ἡμέρας ἄλλα ἐπιχειρήματα νὰ φανῶσιν ἰσχυρότερα. Ἄν ὀρίσωμεν χρόνον τινὰ πρὸς ἐνδιασκέψιν, θὰ μειώσωμεν τὰς τυχαίας περιπτώσεις, αἵτινες δύνανται νὰ ἐπιδράσωσιν ἐπιβλαβῶς εἰς τὴν γενικὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐπιχειρημάτων· μετὰ τὸ τέλος δὲ τῆς προθεσμίας ἀρκεῖ μόνον ν' ἀθροίσωμεν τὰς ἐντυ-

πώσεις ἐκάστης ἡμέρας ὅπως ἴδωμεν αἰ ὑπὲρ ποίας ἀποφάσεως ὑπερισχύουσιν. Ἄν ἡ σύγκρισις αὕτη φέρῃ ὡς ἀποτέλεσμα εἴκοσι λόγους κατὰ δέκα ἢ δέκα ἐννέα κατὰ δώδεκα, ἢ ἀπόφασις ἡμῶν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ εἶνε καλή· ἀλλ' ἂν εἶνε δεκαπέντε κατὰ δεκαεῖξ, μένομεν ἀμφίρροποι πάλιν, εἰ καὶ ὑπὲρ ἢ κατὰ ἀποφασίζοντες, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, δὲν θέλομεν πράξῃ μὲγα λάθος.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ μέθοδος ἡμῶν συνίσταται εἰς τὴν ἐκτίμησιν πασῶν τῶν καταστάσεων τοῦ πνεύματος δι' ὧν διερχόμεθα. Ὅταν δισταζόμεν περὶ τῆς ἐκλογῆς ἐπαγγέλματος τινος, πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν κατὰ πόσον συμφωνεῖ πρὸς τὰς περιστάσεις, πρὸς τὴν σωματικὴν καὶ διανοητικὴν ἡμῶν ἰδιοφυίαν, τοῦτο δὲ δὲν γίνεται ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Καὶ ὅταν δ' ἔτι ἢ ἐν ἡμῖν διάσκεψις διαρκῆ ἐβδομάδας, μῆνα, τὸ πνεῦμα πιθανόν νὰ μὴ προσάγῃ πιστῶς τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐντυπώσεις καὶ νὰ μᾶς ἀφήσῃ οὕτω ἔρμαιον τῆς τελευταίας. Πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ κινδύνου τούτου συμβουλεύω νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν μέθοδον, ἣτις συνίσταται εἰς τὸ ἀναμνησθεσθαι καὶ ἀθροίζειν τὰς μεμνημένας ἀποφάσεις. Ἡ μέθοδος αὕτη ἔχει προσέτι τὸ πλεονέκτημα, ἀναγκάζουσα νὰ ἐξετάζωμεν περιοδικῶς τὰς δύο ἐπόψεις ζητημάτων τινος, νὰ ἐμποδίζῃ ἡμᾶς τοῦ νὰ λησμονώμεν τὰς περὶ ἐκατέρας σκέψεις ἡμῶν, αἵτινες ἄλλως θὰ ἐξέφευγον τοῦ πνεύματός μας. Ὡστε ἡ ἀπόφασις ἡμῶν καθίσταται τότε ἐντελῶς ἠτιολογημένη.

K*

Ἄνταποκριτὴς τοῦ «Νεολόγου» τῆς Κωνσταντινουπόλεως διεθλὼν ἐπ' ἐσχάτων τὴν Βουλγαρίαν, καὶ ἐπιστέλλων πρὸς τὴν ἐφημερίδα ταύτην τὰς ἐντυπώσεις του, περιγράφει διὰ τῶν ἐπομένων τὰς ἀσχολίας τῶν κατοίκων τῆς χώρας ἐκείνης. Ἐνομίσαμεν καλὸν νὰ μεταφέρωμεν ἐναυθὰ τὰ ὀλίγα ταῦτα, ἵνα ἴδωσιν οἱ Ἕλληνες ἀναγνώσται ἡμῶν πῶς παρασκευάζει τὸ μέλλον τῆς πατρίδος αὐτοῦ ὁ πρὸς ἡμᾶς ἀντίληλος ἐκείνος λαὸς ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἰμοῦ. Σημειώτεον ὅτι ὁ εἰρημένος ἀνταποκριτὴς δεικνύεται ἐν ἄλλοις ἡκιστα συμπαθῶν τοῖς Βουλγάροις.

ΠΩΣ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

Διηρχόμεθα λοφίσκους, κοιλάδας, πεδιάδας καλλιεργημένας, ὄσπρεράς, καταφύτους, ἀποπνεούσας ἐργασίαν καὶ φιλοπονίαν. Ὁ βουλγαρικὸς λαὸς εἶνε λίαν ἐργατικὸς καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην δὲν ἔχει τις ἢ νὰ συγχαρῇ αὐτῷ. Πρὸ ὀκταετίας αἱ ἐκτάσεις αὐταὶ ἦσαν ἡκιστα καλλιεργημέναι, ὡς μοι ἐβεβαίωσε συνεπιβάτης διεθλὼν τότε τὴν χώραν, ἐνῶ νῦν παρουσιάζουσι τὸ ὠραιότερον θέαμα τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας. Εἶναι τοιαύτη ἡ ἀλήθεια· δὲν ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσι πολλοὺς διδασκάλους, οὐδὲ πολλοὺς μαθητάς, δὲν ἔχουσι ἀκόμη πανεπιστήμια, οὐδὲ μουσεῖα,

οὐδὲ πολυτεχεῖα, ἀλλ' ἔχουσι γεωργίαν, ἣτις ἴσως ἀποτελεῖ τὴν βάσιν καὶ τὴν κρηπίδα ἐκάστης χώρας. Ἀντὶ δὲ νὰ κάθηνται καὶ συζητῶσιν ἕαν εἰς τὰ σχολεῖα πρέπη νὰ εἰσαχθῇ τὸ γερμανικὸν σύστημα ἢ δὲν εἰξεύρω ποῖον ἄλλο σύστημα, αὐτοὶ τὰς κυριακὰς ἐγκαταλείπουσι τὸ ἄροτρον ἵνα λάβωσι τὸ ὄπλον. Ἦτο κυριακὴ πράγματι, καὶ ἐκ τῶν χωρίων δι' ὧν διηρχόμην οὐδὲν ἄλλο ἔβλεπον ἢ χωρικούς γυμναζομένους.

Ὀλίγον παρακάτω τὰ ὑπὸ τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας ξηραίνόμενα χόρτα ἀπετέλουν στοιβάδας... Προπαρασκευάζονται! Φαίνεται τοῦτο δι' ὄλων τῶν πράξεων των· σπουδῆ, πυρετώδης σπουδῆ, κατέλαβεν αὐτούς. Ζωηροί, εὐθυμοί, πλήρης ὑγείας, ἐξερχόμενοι τῶν ἐκκλησιῶν μετὰ ζέσεως, μετὰ χαρᾶς, ἔσπευδον εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ χωρίου των ἵνα ἐκγυμνασθῶσιν ὅλοι, καὶ αὐτοὶ ἔτι οἱ ὑπὲρ τὰ πενήτηκοντα ἔτη γεγονότες. Τὸ δὲ θέαμα τοῦτο τῆς φιλοπατρίας μετὰ τοῦ θεάματος τῶν καταφύτων καὶ κατεσπαρμένων κοιλάδων των, τῶν μεταβληθεισῶν εἰς κήπους διὰ τοῦ ἰδρωτός ἡμερησίας ἐργασίας, ἐλκυε τὴν συμπάθειαν τοῦ ὁδοιπόρου ὅσον καὶ ἂν ἦναι οὗτος ἡκίστα διατεθειμένος νὰ συμπάθῃ πρὸς τὴν καλουμένην Βόρειον Βουλγαρίαν. Καὶ τῇ ἀληθείᾳ τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ ἐπεθύμησα καὶ ἐγώ, ὡς ἄλλοτε ἐπεθύμησεν ὁ ψάλτης τοῦ οὐρανοῦ, ἵνα εἰ δυνατόν εἶχον βροντώδη φωνὴν δυναμένην νὰ διαπεράσῃ ὄρη καὶ θαλάσσας καὶ ἀνερχόμενος ἐπὶ τῆς ὑψηλοτέρας κορυφῆς τοῦ πατρῖου (ὦ! πικρὰ εἰρωνία) Αἴμου, ἀνακράξω δι' ὅλης τῆς δυνάμεως τῶν πνευμόνων μου πρὸς τοὺς ἐν ταῖς πλατείαις τῆς Ὁμονοίας καὶ τοῦ Συντάγματος σαλακωνουμένους!

— Αἱ! σεῖς ἐκεῖ κάτω... ἐδῶ ἐργάζονται!

Καὶ ἀπὸ ἐκπλήξεως μεταπίπτω εἰς ἐκπλήξιν, διότι ἦδη ἀπὸ πέντε ὠρῶν σιδηροδρομικὴ ἀμαξοστοιχία μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς ταχύτητος συρομένη δὲν διέρχεται παρὰ τοιοῦτους κήπους εἰς οὓς ἀνθεῖ ὡς ἀειθαλὲς ἄνθος ἢ βουλγαρικὴ φιλοπονία. Ἐὰν δ' εἶχον τὴν δύναμιν νὰ σταματήσω τὴν ἀτμομηχανὴν ἠθελον πράξαι τοῦτο εὐχαρίστως ἵνα κράξω τὸν πρῶτον τυχόντα χωρικὸν καὶ θλίβων τὴν τυλώδη του χεῖρα εἶπω αὐτῷ!

— Εἰς ἄσπονδος ἐχθρὸς εἰλικρινῶς σὰς συχχαίρει.

ΟΙΚΙΑΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΓΚΑΥΜΑΤΩΝ

Τὰ ἐγκαύματα τοῦ σώματος δὲν προκαλοῦσι πάντοτε καὶ τραύματα ἢ ἐξελκώσεις. Ἐνίοτε καιόμενου μέρους τινὸς τοῦ σώματος ὑπὸ φλογὸς ἢ ἀνθρακὸς πεπυρακτωμένου ἢ σιδήρου παράγεται μόνον ἐρυθρότης τις καὶ πόνος. Ἡ ἐρυθρότης αὐτὴ γεννᾶται ἐξ ἰσχυρᾶς ἀνευρύνσεως τῶν μικρῶν

τριχοειδῶν ἀγγείων τοῦ δέρματος καὶ ἐπομένως πρὸς θεραπείαν δέον νὰ ἐφαρμολογῶμεν πᾶν ὅ,τι συντελεῖ εἰς σύσπασιν τῶν ἀγγείων, εἰς ἐξώθησιν τοῦ αἵματος ἀπ' αὐτῶν καὶ εἰς καταπραΰνσιν τῶν πόνων. Τοιαῦτα δὲ μέσα εἶνε ἡ ἡσυχία τοῦ μέλους ὅπερ ἐκάη, ἡ πίεσις αὐτοῦ δι' ἐλαφροῦ ἐπίδεσμου, ἡ ἐπιθεσις ψυχρῶν ἐπιθεμάτων ἀδιακόπως ἀνανεουμένη καὶ ἡ ὑψηλὴ τοποθέτησις τοῦ μέλους, ἕαν τοῦτο εἶνε χεῖρ ἢ ποῦς.

Ἐὰν διὰ τῆς καύσεως ἐγεννήθησαν φουσαλίδες, νύσσωμεν αὐτὰς διὰ καθαρᾶς βελόνης, ὅπως ἐκχυθῇ τὸ ὕδωρ καὶ καταπέσῃ τὸ ὑψωθὲν δέρμα. Τοῦτο δὲ γνομένο, ἐπιδέομεν τὴν κεκαυμένην χώραν δι' ἀντισηπτικοῦ ἐπίδεσμου ἐπιθέτοντες βάμβακα ἢ μοτὸν ἐμβεβαπτισμένον ἐν διαλύσει φανικοῦ ὀξέος ἐν ὕδατι (1-2 τοῖς ἑκατόν). Τὸ αὐτὸ πράττομεν καὶ ὅταν τὸ ἐγκαύμα ἦνοξεν ἀληθεῖς πληγὰς. Ἐὰν ἡ καύσις ἦτο τόσῳ ἰσχυρά, ὥστε τὸ καὲν μέρος φαίνεται μέλαν καὶ νεκρὸν καὶ ὅμοιον πρὸς ἄνθρακα, ἐπιθέτομεν θερμὰ καταπλάσματα, ὅπως ταχύτερον ἀποχωρίσωμεν τὴν νεκρωθεῖσαν χώραν ἀπὸ τῆς ὑγιούς.

Ὁ κίνδυνος ὅμως κατὰ τὰ ἐγκαύματα δὲν ἔγκειται μόνον εἰς τὴν κατάστασιν τῶν τραυμάτων, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὸ μέγεθος τῆς τετραγωνικῆς ἐπιφανείας ἢ κατέχει ἡ καεῖσα χώρα. Ἐὰν ἐκάη τὸ $\frac{1}{3}$ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ὁ θάνατος εἶνε βέβαιος ἐντὸς ὀλίγων ὠρῶν ἢ ἡμερῶν, εἶνε δὲ ὅλως ἀδιάφορον ἂν τὸ ἐγκαύμα συνίσταται εἰς ἐπιπολαίαν τινὰ ἐρυθρότητα ἢ ἂν ἦνοξιε βαθεῖας πληγὰς. Ἐὰν τις π.χ. καύσῃ τὴν χεῖρα του μέχρις ἀπανθρακώσεως, οὐδὲ ὅλως διατρέχει μέγαν κίνδυνον· ἕαν ὅμως καύσῃ τὸν κορμὸν αὐτοῦ μέχρις ὀμφαλοῦ οὐχὶ βαθέως ἀλλὰ μέχρις ἐρυθρότητος τοῦ δέρματος, ὁ θάνατος θὰ ἐπέλθῃ ἀφεύκτως. Οὕτω ἐννέα ἡθοποιοὶ τοῦ Κολοσσαίου ἐν Μονάχῳ ἀπέθανον καὲντες πρό τινων ἐτῶν, καίτοι τὰ ἐγκαύματα αὐτῶν ἦσαν λίαν ἐπιπόλαια καὶ οἱ ἱατροὶ καὶ νοσοκόμοι παρέσχον εἰς αὐτοὺς τὰς μεγαλειτέρας περιποιήσεις.

Οἱ οὕτω καιόμενοι περιπίπτουσιν εἰς ἡσυχον καταπόνησιν τῶν δυνάμεων, ἡ καρδία αὐτῶν πάλουσα ἀδιακόπως ἀσθενέστερον παύεται τέλος ἐντελῶς. Κυρία δὲ ἀφορμὴ τοῦ θανάτου εἶνε ἡ κατάπαυσις τῆς λειτουργίας τόσῳ μεγάλης ἐπιφανείας τοῦ δέρματος, ἕνεκα τῆς ὁποίας πολλαὶ οὐσαὶ αἰτίνες ἄλλως θὰ ἐξήρχοντο διὰ τῆς διαπνοῆς, μένουσιν ἐντὸς τοῦ αἵματος καὶ δηλητηριάζουσιν αὐτό. Ὀφελιμώτατον εἰς τὴν περίστασιν ταύτην εἶνε θρεπτικὴ τροφή καὶ ἐρεθιστικὰ μέσα, δι' ὧν ἐνισχύομεν αὐτὴν ἐνέργειαν τῆς καρδίας ὅσῳ δυνατόν περισσώτερον.